

Свети Георги коня яха
изъ полето, покрай ниви,
отдалече кърпа маха
на селяци работливи.

Въвъ очи му радостъ грѣе:
семената класъ класили,
вредъ треви се зеленѣятъ,
дѣхатъ цвѣтове и билки.

Слънце свети, озарява
чудно хубави картини!
Птичи пѣсни прозвучаватъ,
сводътъ вѣе знаме синьо.

А той хвърка, веселъ гледа:
колко плодна е земята!
И къмъ синури наведенъ —
коня яха като вѣтъръ!

Ненчо Савовъ

ДАРОВЕТЪ

Раздалъ дѣдо Господъ дарове за всички. На говедото и на птицата оставилъ, да си подѣлятъ рогата и крилетѣ.

— Азъ съмъ малка, слаба, беззащитна птица. Нѣмамъ твоето силно тѣло и здрави крака. Дай ми рогата, за да се браня, а ти вземи крилетѣ.

Говедото се съгласило, но дяволътъ му рекълъ:

— За какво ти сж? Ще хвърчишъ? Глупости! Нищо